

ע"פ 3936/22 - מדינת ישראל נגד יואב בושמיץ

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3936/22

לפני: כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערערת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יואב בושמיץ

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש' מנדלבום) מיום 27.4.2022 בתפ"ח 26645-01-21

תאריך הישיבה: כ"ה בתשרי התשפ"ג (20.10.2022)

בשם המערערת: עו"ד עמרי כהן; עו"ד יעל ויסהוף

בשם המשיב: עו"ד רונן יאיר; עו"ד אביב חדד

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

עמוד 1

לפנינו ערעור המדינה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש' מנדלבוים) מיום 27.4.2022 בתפ"ח 26645-01-21 בו הושטו על המשיב 11 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

הרקע לערעור

1. המשיב הורשע ביום 13.9.2021 על פי הודאתו, בעשרה אישומים בגין ריבוי עבירות של אינוס בנסיבות מחמירות לפי סעיף 345(א)(1) בצירוף סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); וריבוי עבירות של מעשים מגונים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 348(ב) בצירוף סעיפים 345(א)(1) ו-345(ב)(1) לחוק.
2. כתב האישום המתוקן (לאחר הוספת אישום בעניינה של קטינה נוספת) מגולל מסכת עובדתית חמורה ומרובת אירועים, בהם ביצע המשיב שורה של עבירות מין בתשע קטינות שהיו כבנות 6 שנים, בעת התנדבותו לשנת שירות בכיתה א' בבית ספר יסודי. באישומים 1, 3, 6, ו-8 המייחסים למשיב עבירות של אינוס בנסיבות מחמירות, נאמר כי המשיב הכניס את ידו למכנסיהן של כל אחת מהקטינות מתחת לתחתונים והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינו. באישומים 2, 5, 7, 9 ו-10 פורטו מצבים שבהם המשיב הכניס את ידו מתחת לתחתוני הקטינות ונגע באיבר מינו, ומצבים שבהם ליטף אותן, לעיתים מעל הבגדים ולעיתים מתחת לבגדים באיזורי גוף שונים. מעשים אלו אף בוצעו בכיתה בעת הלימודים. אישום 4 מייחס למשיב ביצוע עבירות מין בשתי קטינות מחוץ לשטח הכיתה, כאשר הוא התלווה אליהן כשיצאו מהכיתה לשירותים, נצמד לכל אחת מהן מאחור בעת שסייע להן כביכול לשטוף ידיים, הצמיד את איבר מינו לישבן וחיכך אותו בהן.
3. ביום 13.9.2021 הודה כאמור המשיב בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע. בהערכת מסוכנות שנערכה לו נמצא כי רמת המסוכנות המינית שלו מוערכת כבינונית-גבוהה. כמו כן, בתסקיר שירות המבחן מיום 1.3.2022 העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה שיקומית בעניינו והמליץ על הטלת עונש מאסר בפועל. צוין כי המשיב מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, עסוק בעצמו ובמחירים שהוא משלם, אינו מבטא אמפתיה כלפי המתלוננות ואינו מכיר בנזקים שגרם להן.
4. בעניין של שמונה מתוך תשע הקטינות הוגשו תסקירי נפגעות עבירה מהם עולה כי להן ולמשפחותיהן נגרמו נזקים ופגיעות שונות. חלק מהקטינות סובלות ממחשבות חודרניות. חלקן החלו לסבול מתחושות מוגברות של פחד, חשש ואובדן אמון באנשים זרים. מרבית המשפחות תיאררו פגיעה נרחבת במשפחה עצמה. הודגש כי בשלב זה טרם ניתן לאמוד את מלוא הנזקים שנגרמו לקטינות וכי השלכות הפגיעה עשויות לבוא לידי ביטוי במלואן בהמשך.

גזר דינו של בית המשפט המחוזי

5. ביום 27.4.2022 גזר בית המשפט את דינו של המשיב. בית המשפט סקר בהרחבה את תסקירי נפגעות העבירה בציינו כי מהתמונה הכוללת עולה כי הקטינות הושפעו קשות מהאירועים אשר הותירו בהן את חותמם. הן סובלות משינויים התנהגותיים בבית הספר ובבית והשפעת המעשים משליכה גם על מעגלים משפחתיים שונים ובעלת השלכות כלכליות. בית המשפט סקר גם את הערכת המסוכנות ותסקיר שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המשיב. צוין כי מטעם המערערת העידו חלק מהורי הקטינות, אשר התייחסו למהפך שחל בחייהם מאז שנודע להם על הפגיעה המינית

בבנותיהן, ומטעם המשיב העידה אמו אשר פנתה בפנייה ישירה להורי הקטינות בהתנצלות והבעת צער על מעשי בנה, וביקשה את סליחתם.

6. צוין בגזר הדין כי המערערת עתרה לקביעת מתחם ענישה הולם לכל אישום בנפרד, תוך הבחנה בין סוגי העבירות. באישומים שעניינם ריבוי מעשי אינוס הוצע מתחם של 10-15 שנות מאסר; באישומים של עבירת אונס אחת הוצע מתחם ענישה של 6-10 שנות מאסר; באישומים של ריבוי מעשים מגונים הוצע מתחם של 4-6 שנות מאסר; ובאישומים של מעשה מגונה אחד הוצע מתחם של 2.5-5 שנות מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי הנקי של המשיב ובהודאתו בכתב האישום המתוקן, תוך לקיחה בחשבון שמדובר היה בהודאה "שטחית" בלבד שעה שהמשיב לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הוצע להטיל עליו עונש כולל של 20 עד 25 שנות מאסר, תוך מיקום העונש באמצע מתחם הענישה, בנוסף להטלת עונשים נלווים. מנגד, בא-כוח המשיב עתר לקביעת מתחם ענישה של 8-12 חודשים למרבית האישומים, ולמתחם של 8-18 חודשים לגבי המעשים החמורים יותר, תוך מתן דגש לשיקולים העומדים לזכות המשיב, ביניהם גילו הצעיר, היותו ללא עבר פלילי והעובדה שביצע את המעשים במשך תקופה קצרה.

7. בהידרשו למתחם העונש ההולם, קבע בית המשפט תחילה כי קיימת הצדקה להפריד בין העבירות שבוצעו ולראות בכל מעשה שבוצע בכל אחת מהקטינות כאירוע העומד בפני עצמו לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. בית המשפט עמד גם על חומרת העבירות בציינו כי מדובר במסכת ארוכה של מעשים קשים וחמורים המעוררים שאט נפש וסלידה, כאשר המשיב ניצל את תפקידו וסמכותו, את פערי הגיל בינו לבין הקטינות, את יכולתו לשלוט עליהן ואת חוסר האונים שלהן. בית המשפט עמד על מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בקבעו כי מדובר בפגיעה משמעותית וכבדה. המשיב פגע באוטונומיה של הקטינות על גופן, בפרטיותן, ברצון החופשי שלהן, בזכותן לכבוד ולשמירה על שלמות גופן ונפשן ובביטחונן האישי. כמו כן, נוכח גילן הצעיר, המשיב גם פגע בזכותן להתפתחות ולהתבגרות תקינה. מדובר בפגיעה של ממש באמון הבסיסי שרכשו הקטינות כלפי סמכות חינוכית האחראית עליהן. על כך יש להוסיף את הנזק שנגרם לתא המשפחתי של הקטינות אשר נאלצו ויאלצו להתמודד עם השלכות הפגיעה. זאת כאשר לא מדובר באירוע חד-פעמי כי אם במסכת של מעשים שבוצעו כלפי 9 קטינות בנפרד, במועדים שונים ובמשך תקופה של כשלושה שבועות, לאחר תכנון ובערמומיות.

8. בית המשפט הדגיש את מדיניות הענישה המחמירה שאומצה בפסיקה בעניינים של עברייני מין שפגעו בקטינים, מדיניות המשקפת את סלידת החברה מהתנהגות זו ואת הצורך להרתיע עבריינים פוטנציאליים. לאחר סקירת הפסיקה הנוהגת ובשים לב לעונש המזערי הקבוע לצד העבירות בהן הורשע המשיב, קבע בית המשפט מתחם עונש של 3-5 שנות מאסר בפועל לריבוי מעשי אינוס; מתחם עונש של 4-6 שנות מאסר בפועל למעשה אינוס אחד; מתחם של 3-5 שנות מאסר בפועל לריבוי מעשים מגונים; ומתחם של 17-36 חודשי מאסר בפועל למעשה מגונה אחד.

9. בקביעת העונש הכולל נלקחו בחשבון כשיקולים משמעותיים לקולא הודאתו של המשיב במעשיו, הודאה אשר חסכה עוגמת נפש מהקטינות ובני משפחותיהן וחסכה זמן שיפוטי רב; גילו הצעיר; היעדר עבר פלילי; אורח החיים הנורמטיבי שניהל עד למעצרו; הפגיעה שנגרמה למשפחתו; החרטה שהביע ונתונים נוספים שעלו מהתסקיר. מאידך גיסא, ניתן משקל לאמור בתסקיר שירות המבחן על פיו המשיב אינו מגלה אמפתיה כלפי הקטינות ומרוכז בעצמו כאשר הוטל ספק האם מאחורי רצונו להשתלב בתהליך טיפולי עומד רצון כן; לסיכון הנשקף ממנו לביצוע עבירות דומות בעתיד לפי הערכת המסוכנות ותסקיר שירות המבחן; ולהמלצתו של שירות המבחן לנקוט בענישה מוחשית. נוכח אופיים הכולל של המעשים שבוצעו במקום אחד, ברצף ובסמיכות זמנים, בשיטה ובנסיבות דומות, נמצא כי יש לגזור עונש כולל בגין צירוף האירועים. לבסוף הושתו על המשיב 11 שנות מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירת

מין מסוג פשע, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירת מין מסוג עוון לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו; ופיצויים לנפגעות העבירה בסכומים שונים הנעים בין 15,000 ש"ח ל-50,000 ש"ח לכל נפגעת.

תמצית טענות הצדדים בערעור

10. לטענת המערערת, יש להחמיר באופן משמעותי את עונש המאסר שנגזר על המשיב. בית המשפט לא נתן משקל הולם לחומרם המופלגת של המעשים בשים לב לריבוי הקורבנות, תשע ילדות כבנות 6 שנים, ולנזקים המשמעותיים שגרמו מעשיו להן, למשפחותיהן ואף לתחושת הביטחון של הציבור בכללותו. נתונים אלה אינם באים בהלימה עם העונש שהושת עליו. לא רק שפגיעתן של עבירות מין בילדים צעירים היא ידועה ואינה טעונה הוכחה, אלא שלעובדה זו מצטרפים במקרה זה תסקירי נפגעות העבירה המלמדים על תמונת נזק רחבה ביותר לקטינות ולמשפחותיהן. עוד נטען כי קביעת עונש של 11 שנות מאסר בפועל בגין פגיעה מינית בתשע ילדות בנות 6 שנים, אינה משקפת את ההכרה בכך שכל נפגעת היא עולם בפני עצמו ולכל אחת ואחת נגרמו נזקים שילוו אותה בהמשך חייה. בנוסף לפגיעה הקשה שגרם המשיב לקטינות ולמשפחותיהן, מעשיו פגעו פגיעה קשה בסדר הציבורי ובתחושות הביטחון של הציבור בכללותו, לאור הציפייה הסבירה שילדים הינם מוגנים במוסד החינוכי שבו הם לומדים.

11. בנוסף על האמור, גם לא ניתן משקל מספק למסוכנותו של המשיב הנלמדת בראש ובראשונה מהמעשים עצמם - עבירות מין חמורות ביותר שאת חלקן הגדול ביצע בנוכחות עשרות עדים, תוך כדי ניצול מעמדו כדמות חינוכית, ניצול פער הגילאים וניצול גילן הצעיר במיוחד של הקטינות. המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב נלמדת גם מהערכת המסוכנות ומתסקיר שירות המבחן שנערכו בעניינו. בית המשפט שגה בכך שלא נתן משקל מספיק לצורך להגן על הציבור מפניו ולהרחיקו לתקופה ארוכה ביותר שתמנע פגיעה בקורבנות נוספים. כמו כן הודגש כי המשיב טרם שילם את הפיצוי שנפסק לנפגעות העבירה, דבר המחזק את המסקנה כי הוא טרם הפנים את חומרת מעשיו.

12. מנגד טען בא-כוח המשיב בדיון לפנינו כי בית המשפט המחוזי לקח בחשבון את מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין בהתייחס לנסיבות המקרה הספציפי בגזירת העונש, אשר לא ניתן לומר כי הוא אינו חמור. טענת המערערת כי בית המשפט המחוזי לא לקח בחשבון את הפגיעה בכל אחת מנפגעות העבירה אינה יכולה להישמע. כמו כן אין מקום להשוות את נסיבות מקרה זה למקרים אחרים שבהם הנאשם פגע בקורבנותיו במשך תקופה ארוכה. יתר על כן, בקביעת מתחם העונש ההולם המתאים לכל אישום, בית המשפט נתן משקל נכבד למגמת החמרה בפסיקה לגבי עבירות דומות, כאשר המתחמים אף נקבעו באופן מחמיר. בסופו של יום נלקח בחשבון מכלול נסיבות המקרה, ובכלל זה היעדר עבר פלילי של המשיב, גילו הצעיר והתקופה הקצרה שבה אירעו המעשים. המשיב אף היה נכון לקבל טיפול לכל אורך הדרך ונפלו טעויות בתסקיר שירות המבחן שנערך בעניין זה.

דיון והכרעה

13. לאחר עיון בגזר דינו של בית המשפט המחוזי ושמיעת טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפנינו, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל.

14. אכן, אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בעונש שהושת על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים שבהם ניכרת סטייה של ממש ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, או כאשר נפלה טעות מהותית ובולטת בגזר הדין (ע"פ

2090/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (29.5.2022); ע"פ 7209/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 14 (18.5.2022)). עניינו של המשיב נמנה עם אותם מקרים חריגים בהם נדרשת התערבותנו. זאת, שכן העונש שנגזר עליו איננו מבטא כראוי את חומרת מעשיו, את מספר הקטינות שבהן פגע ואת עצמת הנזקים שנגרמו להן.

15. לא פעם ולא פעמיים עמד בית משפט זה על החומרה הטמונה בעבירות מין בכלל, ובעבירות מין בקטינים בפרט, המתאפיינות בניצול תמימותו וחולשתו של הקטין לסיפוק יצריו של הפוגע (ראו למשל: ע"פ 4731/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (3.10.2019); ע"פ 2538/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (13.11.2019); ע"פ 966/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (29.1.2020)). בהתאם לכך נקבע כי מדיניות הענישה בעבירות מין צריכה להיות מחמירה ולבטא לא רק את האינטרס הציבורי בהרתעתם של עברייני מין פוטנציאליים, אלא גם את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לגופם ונפשם של נפגעי עבירות אלו. זאת כאשר הפגיעה בנפשו של קטין, בשלב שבו טרם התגבשה אישיותו באופן מלא, מותירה בו פעמים רבות צלקות עמוקות ומתמשכות אשר ילוו אותו שנים ארוכות (ע"פ 4124/21 מדינת ישראל נ' רימוני, פסקה 11 (1.6.2022); ע"פ 7046/18 דרימן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.8.2021); ע"פ 2749/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (27.2.2022)).

16. בעניינו, בית המשפט גזר על המשיב 11 שנות מאסר בפועל, לאחר שנתן דעתו, לצד חומרת המעשים, לנסיבות אישיות שונות של המשיב ובהן עברו הפלילי, גילו הצעיר, הנזק שנגרם למשפחתו כמו גם לעובדה שהודה בשלב מוקדם בעובדות כתב האישום המתוקן. אכן, יש מקום ליתן משקל לנתונים אלו, אולם סבורני כי באיזון הראוי בנסיבות המקרה לא ניתן משקל מספק לעקרון ההלימה, בשים לב לחומרת המעשים, למספר האירועים והקורבנות שספגו את מעשי המשיב, ולמעגלי הפגיעה הרבים שנוצרו כתוצאה מכך - בקרב משפחותיהן של נפגעות העבירה.

17. ויודגש, לבית המשפט אכן נתון שיקול דעת רחב בקביעת עונש כולל בגין מספר אירועים, אולם בעשותו כן עליו להקפיד על קיומה של ההוראה הקבועה בסעיף 40ג(ג) לחוק המורה כי בגזירת עונש בכגון דא, על בית המשפט להתחשב בין היתר "במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן", ולשמור על "יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת" (וראו: ע"פ 2626/13 אל צופי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (6.1.2015)). משמעות הדבר, כי על בית המשפט לשמור על עיקרון ההלימה כבעל מעמד בכורה בין שיקולי הענישה, גם כאשר מדובר בענישה כוללת בגין אירועים שונים (ע"פ 519/19 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 11 (5.2.2019)).

18. יתר על כן, בפסיקת בית משפט זה הובהר כי במלאכת גזירת הדין בגין ביצוע עבירות מין בקטינים, יש ליתן את משקל הבכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ע"פ 2661/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (19.11.2012); ע"פ 4583/13 ס' נ' מדינת ישראל, פסקה 60 (21.9.2015); ע"פ 82/20 מדינת ישראל נ' אייזק, פסקה 11 (19.2.2020)). כמו כן, יש לחדד באשר לשיקול שעניינו ביצוע המעשים בתקופה קצרה יחסית, אשר בא-כוח המשיב ביקש ליתן לו משקל משמעותי, כי לדעתי אין מדובר כלל בנתון אשר ניתן לזקוף לטובת המשיב. מעשיו של המשיב בוצעו ללא הפרעה בימים שבהם הוא התנדב בכיתה א' בבית הספר. המעשים הפסיקו רק בשל כך שאחת הקטינות אותה הוא תקף אזרה אומץ וסיפרה למורתה על אודות מה שהמשיב עולל לה. לא היה זה אפוא המשיב אשר חדל ביוזמתו ממעשיו.

19. יובהר, המשיב פגע בקטינות כבנות שש שנים, אשר עשו את צעדיהן הראשונים כתלמידות כיתה א' בבית

ספר, כשהוא מנצל את תמימותן הרבה, את חוסר האונים שבו הן היו נתונות, את הפגיעות המאפיינת ילדות צעירות אשר רק החלו תהליך הסתגלות ראשוני למסגרת חינוכית חדשה ולא מוכרת, ואת האמון שהן והוריהן נתנו במשיב בעצם היותו נמנה על הצוות החינוכי. המשיב אף הגדיל לעשות ואת מרבית מעשיו ביצע בנוכחותם הקרובה של יתר תלמידי הכיתה והצוות חינוכי שנמצא בכיתה. התעוזה הכרוכה בביצוע מעשים כגון דא, בכיתת לימודים, כשהוא תוקף קטינה אחר קטינה בתוך מוסד חינוכי שהורים שולחים אליו את ילדיהם מתוך הנחה כי הם יהיו מוגנים ושומרים בתוכו, ראוייה לסלידה וגינוי ומחייבת הרתעה ברמה גבוהה ביותר.

20. לא למותר לציין כי הערכת המסוכנות שהוגשה בעניינו של המשיב העריכה את מידת מסוכנו כבינונית-גבוהה ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, בצינו כי קיימת רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד וכי המשיב מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. יצוין כי גם תסקיר מעודכן שהוגש לפנינו, מיום 6.10.2022, אינו משנה ממסקנה זו. לא מצאתי ממש בטענות בא-כוח המשיב בדבר "טעויות" שנפלו בהערכת שירות המבחן, מה גם שכפי שטענה המערערת, במידה רבה של צדק, אם היה המשיב חפץ בקבלת אחריות מלאה על אשר עולל לקטינות, ניתן היה לשער כי היה מזדרז לשלם את הפיצוי שהושת עליו. אלא שהמשיב נמנע מלעשות כן וגם בכך יש כדי לחזק את מסקנת שירות המבחן בעניינו, נגדה יצא חוצץ.

21. על כך יש להוסיף את סבלן הרב של נפגעות העבירה ומשפחותיהן, אשר מפאת כבודן אין מקום להאריך דברים על אודותיו. די שנציין כי מקריאת תסקירי נפגעות העבירה (בעניינן של שמונה מתוך תשע הנפגעות) ושמיעת חלק מהורי הנפגעות בדיון שלפנינו, ניכר כי נפגעות העבירה ובני משפחותיהן עברו טלטלה קשה, טראומתית וכואבת שהשלכותיה מהדהדות למישורי חייהם ברבדים שונים והן צפויות להדהד גם בהמשך חייהם. בצדק אפוא טענה המערערת כי העונש שנקבע למכלול האירועים, אינו משקף דיו גם לא את חומרת הנזקים שגרמו מעשיו של המשיב.

22. סופו של יום, מכלול הנסיבות המחמירות שפורטו לעיל מחייב גזירת עונש חמור במידה משמעותית מזה שנגזר עליו על ידי בית המשפט המחוזי. חרף זאת, בשים לב לכלל על פיו אין ערכאת הערעור ממצה את הדין עם נאשם, אציע לחברי לקבל את הערעור ולהעמיד את עונש המאסר בפועל שיושת על המשיב על 15 שנים, חלף 11 השנים שנגזרו עליו בבית המשפט המחוזי, בניכוי ימי מעצרו. יתר רכיבי גזר הדין יותרו על כנם.

ש ו פ ט

השופטת י' וילנר:

אני מסכימה לחוות-דעתו של חברי, השופט ד' מינץ.

עבירות מין בכלל, לא כל שכן כלפי קטינים, פוערות פצעים עמוקים בנפשם של הנפגעים, ואחריתם מי ישורנה. כפי שציינתי באחת הפרשות בהקשר הנדון:

"עבירות אלה חודרות לנימי הנפש, גורמות לתחושה קשה של אובדן שליטה ופגיעה בכבוד ובאוטונומיה, הופכות על פיו

את עולמו של הקורבן ועלולות לגרום למגוון רחב של תופעות נפשיות וגופניות, המצריכות תהליכי שיקום מורכבים. הדברים נכונים ביתר שאת במקרה שבו קורבן העבירה הוא קטין, שטרם השלים את התפתחותו הגופנית, הנפשית והשכלית. או אז הפגיעה עלולה להיות חמורה במיוחד ולהעמיד בסיכון את סיכוייו לגדול להיות אדם שלם ומאושר" (ע"פ 8153/19 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 45 (20.10.2020)).

אין צורך להכביר מילים על כך שהפגיעה עמוקה עוד יותר, שעה שמבצע המעשים הנפשעים הוא אדם שהנפגע הקטין ראה בו דמות חיובית ונתן בו את אמונו, וביתר שאת - כאשר הפוגע אחראי על הקטין הנפגע, כבענייננו. לא בכדי אפוא חזר בית משפט זה, חזור והדגש, כי יש להחמיר בענישה על עבירות כגון דא.

מעשיו של המשיב, אשר בוצעו תוך ניצול מחפיר של האמון שרכשו לו הנפגעות הקטינות, חריגים בחומרתם, ודלה השפה מלתאר את השלכותיהם ההרסניות על עולמן של נפגעות העבירה - תשע קטינות בכיתה א', תשע נפשות רכות ותמימות, תשעה עולמות שאך החלו וכבר נפגעו כה קשה.

הורי הנפגעות עתרו לפנינו בעין דומעת ובלב שבור למיצוי הדין עם המשיב. קולכם נשמע. אנו תקווה כי סיום ההליך המשפטי וגזירת דינו של המערער, יסייעו, במידת-מה, בשיכוך כאב הנפגעות ובני משפחותיהן, ויהוו עבורם התחלה של דרך חדשה שתוביל לשיקום ולצמיחה.

שופט

השופט ע' גרוסקופף:

אני מסכים לחוות דעתו של חברי השופט דוד מינץ ומצטרף לדבריה הנכוחים של חברתי השופטת יעל וילנר.

שופט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט ד' מינץ.

ניתן היום, י"ז בחשון התשפ"ג (10.11.2022).

שופט

שופט

שופט